

Väliaikaisen Hallituksen Kehoitus

väestölle, armeijalle ja laivastolle.

Kansalaiset! Soturit!

Lähestyvän ja jo likellä olevan vaaran uhatessa kääntyy Väliaikainen Hallitus puoleenne. Kuulkaa!

Peloittavat tapahtumat ovat tulossa ja voivat olla pian käsillä. Valpas ja vielä voimakas vihollinen on jo tajunnut, että vanhan järjestyksen hävittänyt suuri vallankumous on tuonut väliaikaista hämmennystä Isänmaamme elämään. Se ponnistaa viimeiset voimansa käyttääkseen asemaa hyväkseen ja antaakseen meille ankaran iskun, se keskittää kaikki voimansa rintamallemme. Kevään tullen sen monilukuinen laivasto saa toimintavapauden ja alkaa uhata pääkaupunkia. Vihollinen keskittää kaikki voimansa tähän ponnistukseen. Jos sen onnistuisi murtaa armeijamme vastarinta ja saavuttaa voitto, niin olisi se voitto uudesta yhteiskuntajärjestyksestä, vapautetusta Venäjästä. Kaiken, minkä kansa on saavuttanut, riistäisi tämä isku siltä. Preussilainen väepeli pääsisi isännöimään meillä ja saattaisi voimaan järjestelmänsä ja hänen ensimmäisenä tehtävänä olisi keisarin vallan palauttaminen, kansan orjuuttaminen.

Kansalaiset! Sotamiehet! Matruusit!

On olemassa vain yksi pelastuskeino tästä tuhoisasta vaarasta. Vihollisen voima on sen yhteenliittymisessä ja sen rautaisessa kurissa. Se voima on suurin ja luotettavin. Jos vihollinen on yhtynyt ja me emme yhdy, jos sen kaikki voimat ovat yhdessä ja sillä on luja hallitus, mutta meillä alkavat riitaisuudet ja veljesvaino, saa vihollinen voiton emmekä me kykene sitä kukistamaan.

Venäjän armeijan uljaat sotamiehet! Jos armeija ei noudata ankaraa kuria, jos se ei tottele johtajiaan, se ei voi olla luja. Armeijan tulee osata totella ei satunnaisia eikä väliaikaisia johtomiehiä, vaan niitä, jotka ovat opiskelleet ja tehneet työtä tullakseen upseereiksi, niitä, jotka tietävät, mihin ja miten on johdettava sotamiehiä, niitä, jotka eivät jätä heitä vaaran hetkenä. Jo kolmatta vuotta ovat upseerinne kanssanne kärsineet sotaelämän rasitukset. Muistakaa kaikkia niitä, jotka ovat saaneet sankari-kuoleman, jotka ovat uljaalla esimerkillään innostaneet sotamiehiä voittoon. Ja jos kaikki eivät ole olleet tällaisia ja jos kaikki eivät ole ansainneet sotamiesten rakkautta ja luottamusta, niin unohtukoot ikävät muistot vapautuneen Venäjän vapaiden kansalaisten yhteenliittymisen iloisena hetkenä. Alkavassa uudessa elämässä ei entisille vihantunteille saa antaa sijaa. Entiset loukkaukset eivät toistu, niitä ei sallita. Upseerin tulee pitää arvossa sotamiehen kunniaa ja yksilöllisyyttä ja olla sen vallan arvoinen, joka hänelle on uskottu. Mutta ilman tätä valtaa ei hän voi täyttää sotilaallisia velvollisuuksiaan. Hän ei voi reippaasti ja lujasti johtaa voittoon, jos hänen ja sotamiesten välillä on riitaisuutta ja uuden järjestelmän julkiset ja salaiset viholliset lietsovat keskinäistä riitaisuutta ja mieletöntä vihaa.

Kansalaiset ja soturit!

Väliaikainen hallitus on ottanut korkeimman vallan raskaiden koettelemusten aikana. Se on tietoinen vastuunalaisuudestaan Venäjälle sen kohtalosta, se täyttää velvollisuutensa loppuun asti. Mutta emme me eikä kukaan muu voi kantaa tätä vastuunalaisuuden taakkaa ja tämän vallan koko painoa ilman koko väestön siveellistä kannatusta, ilman että hallitus empimättä tunnustetaan ja sitä empimättä totellaan, ilman takeita siitä, että hallitus ja väestö kulkevat yhdessä saman päämäärän elähtymäminä. Kansan suoritettavana on jättäiläistyö. Kaikkien on otettava siihen osaa. On palattava säännölliseen ja rauhalliseen työhön, jossa on jännitettävä kaikki voimat. On luotava uudelleen armeijan riveihin järjestys ja kuri ja pidettävä ne lujina.

Vaaditaan sitkeyttä ja ponnistuksia, jotta vihollinen saataisiin murskatuksi. Jollemme saavuta voittoa, emme me saa nähdä vapaata Venäjän kansaa, jonka elämä on järjestetty uudelle kannalle. Hallitus uskoo voittoomme. Se uskoo suuren kansamme hengen voimaan, järkeen ja omaantuntoon.

Kansalaiset ja soturit!

Isänmaan kohtalo on käsissänne.

Auttakaa asettamaanne hallitusta pelastamaan maa ja johtamaan teidät voittoon ja uuteen rauhalliseen elämään, joka luo Venäjän suuren tulevaisuuden.

Upprop af Temporära Regeringen till befolkningen, armén och flottan.

Medborgare! Krigare!

Inför den annalkande och redan närstående faran vänder sig Temporära Regeringen till Eder. Hören!

Hotfulla tilldragelser hålla på att utveckla sig och kunna snart inträffa. Den vaksamma, allt ännu starka fienden har redan förstått, att den stora omhvälfning, som kullkastat den gamla ordningen, ästadkommit en tillfällig förvirring uti vårt Fäderneslands lif. Han anstränger sina sista krafter för att begagna sig af läget och tillfoga oss ett svårt slag, han sammandrager allt, hvad han kan, till vår front. Med vårens ankomst erhåller hans stora flotta handlingsfrihet och begynner hota hufvudstaden. Fienden skall inlägga alla sina krafter i detta anfall. Om han skulle lyckas att bryta vår armés motstånd, att vinna seger, så skulle detta vara en seger öfver den nya ordningen, öfver det frigjorda Ryssland. Allt, som folket ernått, skall frångävas detsamma genom detta slag. Den preussiska fältväbelen skall börja föra husbondespiran hos oss och införa sin ordning och hans första steg blir återställandet af kejsaremakten, folkets förtryckande.

Medborgare! Soldater! Matrosar!

Ett medel finnes att undgå denna ödesdiga fara. Fiendens styrka ligger i hans organisation, i hans järnhårda disciplin. Detta är den förnämsta, den mest tillförlitliga styrka. Och om han är organiserad, men vi icke sammansluta oss, om hos honom finnes enighet och makdens fasthet, men hos oss begynna stridigheter och brodermördande tvedräkt, då är fiendens sak vunnen och vi skola icke kunna motstå honom.

Hjältemodiga soldater vid den ryska armén! Iakttages icke inom armén sträng disciplin, åtlödes icke dess befäl, så kan densamma icke vara stark. I armén måste man förstå att lyda icke tillfälliga och temporära ledare, utan dem, som studerat och arbetat för att blifva officerare, dem, hvilka veta, hvart och huru de skola föra soldaterna, som icke öfvergifva dem i farans stund. Redan på tredje året uthärda edra officerare tillsammans med eder fältlifvets mödor. Ihågkommen alla dem, som ljutit hjältedöden, som genom modigt exempel ledt soldaterna till seger. Och om icke alla varit sådana och icke alla förtjänat soldaternas kärlek och förtroende, så må vid den glädjefulla sammanslutningen af det frigjorda Rysslands fria medborgare alla tunga minnen vika. Uti det begynnande nya lifvet må icke finnas plats för gamla känslor af fiendskap. Tidigare oförrätter skola icke upprepas, de skola icke tillätas. Officeren bör akta soldatens heder och person och visa sig värd den makt, som anförtrots honom. Men utan denna makt är han icke i stånd att uppfylla sin plikt som krigare. Han kan icke med friskt mod och med fasthet föra till seger, om mellan honom och soldaterna begynner uppstå tvedräkt och genom hemliga och öppna fienders till den nya ordningen ansträngningar underblåses ömsesidig retlighet och meningslös förbittring.

Medborgare och krigare!

Temporära Regeringen har emottagit högsta makten under en tid af svåra hemsökelse. Den är medveten om sitt ansvar inför Ryssland för dess öde, den skall fullgöra sin plikt intill slutet. Men hvarken vi eller någon annan kan bära bördan af detta ansvar och tyngden af denna makt utan hela befolkningens moraliska understöd, utan redobogenhet att erkänna makten och underordna sig densamma, utan öfvertygelse därom, att Regeringen och folket gå hand i hand, besjälade af samma mål. Folket förestår en stor bragd. Alla och enhver böra däri deltaga. Man måste återvända till regelbundet och lungt arbete och bedrifva detsamma med högsta intensitet. Det är nödvändigt att ånyo återställa och fast iakttaga i arméns led ordning och disciplin.

Det behöfs uthållighet och ansträngningar och fienden skall bli krossad. Vinna vi icke seger, så skola vi icke i Ryssland få se ett fritt folk, som i sitt lif inför en ny ordning. Regeringen tror på vår seger. Den tror på styrkan af vårt stora folks ande, på dess förstånd och dess samvete.

Medborgare och krigare!

Fosterlandets öde är i edra händer.

Hjälpen den af eder tillsatta makten att rädda landet och föra eder till seger och till ett nytt fredligt lif, som skall skapa Rysslands stora framtid.

Воззвание Временного Правительства

къ населению, армии и флоту.

Граждане! Воины!

Передъ лицомъ надвигающейся и уже близкой опасности Временное Правительство обращается къ вамъ. Прислушайтесь!

Назрѣваютъ и вскорѣ могутъ наступить грозныя событія. Недремлющій, еще сильный врагъ уже понялъ, что великій переворотъ, разрушившій старые порядки, внесъ временное замѣшательство въ жизнь нашей Родины. Онъ напрягаетъ послѣднее усиліе, чтобы воспользоваться положеніемъ и нанести намъ тяжкій ударъ, онъ стягиваетъ все, что можетъ, къ нашему фронту. Съ наступленіемъ весны его многочисленный флотъ получить свободу дѣйствій и станетъ угрожать столицѣ. Врагъ вложить всѣ силы свои въ этотъ напоръ. Если бы ему удалось сломить сопротивленіе нашей арміи, одержать побѣду, это будетъ побѣдой надъ новымъ строемъ, надъ освободившею Россіей. Все, достигнутое народомъ, будетъ отнято этимъ ударомъ. Пруссійскій фельдфебель примется хозяйничать у насъ, наведетъ свои порядки и первымъ дѣломъ его будетъ возстановленіе власти императора, порабощеніе народа.

Граждане! Солдаты! Матросы!

Одно есть средство спастись отъ этой гибельной опасности. Сила врага въ его сплоченности, въ его желѣзной дисциплинѣ. Это — главная, самая надежная сила. И если онъ будетъ сплоченъ, а мы не сплотимся, если у него будетъ единеніе всѣхъ и твердость власти, а у насъ начнутся раздоры и братоубійственная рознь, дѣло врага будетъ выиграно и намъ съ нимъ не справиться.

Доблестные солдаты русской арміи! Безъ соблюденія въ арміи строгой дисциплины, безъ подчиненія вождямъ она не можетъ быть сильной. Въ арміи надо уметь повиноваться не случайнымъ и временнымъ главарямъ, а тѣмъ, кто учился и работалъ, чтобы быть офицеромъ, тѣмъ, кто знаетъ, куда и какъ вести солдатъ, кто не покинетъ ихъ въ часъ опасности. Уже третій годъ ваши офицеры вмѣстѣ съ вами терпятъ невзгоды боевой жизни. Вспомните всѣхъ тѣхъ, кто погибъ смертию храбрыхъ, кто примѣромъ мужества увлекалъ солдатъ къ побѣдѣ. А если не всѣ были такими и не всѣ заслужили любовь и довѣріе солдатъ, то въ радостномъ объединеніи свободныхъ гражданъ освободившейся Россіи пусть исчезнутъ тяжелыя воспоминанія. Въ начинающейся новой жизни не должно быть мѣста старымъ чувствамъ вражды. Пренія обиды не повторятся, онѣ не будутъ допущены. Офицеръ долженъ уважать честь и личность солдата и быть достоинъ власти, ему вѣренной. Но безъ этой власти онъ не сможетъ исполнить свой воинскій долгъ. Онъ не сможетъ бодро и твердо вести къ побѣдѣ, если между нимъ и солдатами станетъ расти рознь и усиліями тайныхъ и явныхъ враговъ новаго строя будутъ раздвигаться взаимное раздраженіе и безсмысленная злоба.

Граждане и воины!

Временное Правительство приняло высшую власть въ годину тяжкихъ испытаній. Оно сознаетъ свою отвѣтственность передъ Россіей за ея судьбу, оно исполнитъ свой долгъ до конца. Но не мы, ни кто другой не сможетъ нести бремя этой отвѣтственности и тяжесть этой власти безъ нравственной поддержки всего населенія, безъ готовности признавать власть и повиноваться ей, безъ увѣренности, что Правительство и населеніе идутъ вмѣстѣ, одушевленные одной цѣлью. Народу предстоитъ великій подвигъ. Всѣ и каждый должны въ немъ участвовать. Нужно вернуться къ правильному и спокойному труду и довести его до высшаго напряженія. Нужно вновь установить и твердо держать въ рядахъ арміи порядокъ и дисциплину.

Нужны настойчивость и усилія — врагъ будетъ сломленъ. Если не будетъ побѣды, — намъ не увидать въ Россіи свободнаго народа, по новому строящаго свою жизнь. Правительство вѣритъ въ нашу побѣду. Оно вѣритъ въ силу духа, въ разумъ и совѣсть великаго нашего народа.

Граждане и воины!

Судьба Родины въ вашихъ рукахъ.

Помогите поставленной вами власти спасти страну и повести васъ къ побѣдѣ и къ новой мирной жизни, создающей великое будущее Россіи.

